

ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

กิตติคุณ แก้วรสิงห์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านเปือยนาสูงที่มีต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านเปือยนาสูงระดับชั้นประถมศึกษา กับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านเปือยนาสูงระดับชั้นประถมศึกษาและผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนบ้านเปือยนาสูงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้ตารางเชิและมอร์แกน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 155 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random sampling)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ ดังนี้

- ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ครุมีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
- ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีเพศและอายุต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ความคิดเห็น การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ความนำ

การศึกษาเป็นหลักสูตรประการหนึ่งของการพัฒนาคุณภาพประชากรให้เป็นที่พึงประสงค์ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเป็นคนดี เก่ง และมีความสุข เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือที่ทำให้ประชากรเกิดการเรียนรู้ มีการพัฒนา รู้จักคิด รู้จักทำ และรู้จักแก้ไขปัญหา มีความรักใคร่สมานสามัคคีกัน รวมทั้งทำให้ประชากรเห็นความสำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเอง มีส่วนร่วม ตลอดจนสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

การพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ ต้องใช้ระบบหลายระบบ แต่ระบบหนึ่งที่มีความสำคัญมาก คือ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุนการป้องกัน การช่วยเหลือ การแก้ปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างทั่วถึงเป็นระบบและตรงตามสภาพ

ปัญหา นักเรียนรู้จักควบคุมตนเองได้ มีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และเรียนรู้ด้วยความสุข เป็นการสร้างสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนให้เต็มไปด้วยดีและอบอุ่น ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ประการที่ (1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลคือ สังเกตพฤติกรรมนักเรียน สัมภาษณ์นักเรียน การเยี่ยมบ้านนักเรียน ศึกษาข้อมูลผลการเรียนและปัญหาสุขภาพ จัดทำระเบียบสะสม (ปพ.8) และบันทึกข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ประการที่(2) การคัดกรองนักเรียน โดยอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนหลายๆด้าน มีการ คัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มคือ กลุ่มพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา ประการที่ (3) การส่งเสริมนักเรียน สำหรับนักเรียนในกลุ่มพิเศษ กลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง มีปัญหาที่ได้รับ การแก้ไขแล้ว ประการที่ (4) การป้องกันและการแก้ปัญหา ได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นตามสภาพปัญหา การประสานการช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลตามสภาพบุคคลตามสภาพปัญหาจากการคัดกรอง การติดตามการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง การประสานงานส่งต่อภายในและภายนอกร่วมกับบุคคลและองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการรายงานผลการดำเนินการช่วยเหลือและส่งต่อให้ผู้เกี่ยวข้องทราบและองค์ประกอบที่ (5) การส่งต่อ เป็นการส่งนักเรียนที่มีปัญหาและได้รับการช่วยเหลือแล้วแต่การแก้ปัญหา ประสบความสำเร็จนักเรียนไม่ดีขึ้น การดำเนินการต่อไป คือการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้นนอกจากนี้การใช้แนวคิดหลักการมีส่วนร่วมของชุมชนทั้งร่วมใจ ร่วมคิด ร่วมทำของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องของบุคลากรทุกระดับ เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ โรงเรียนเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการทำงานร่วมกัน มีกระบวนการทำงานเป็นระบบ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานการปฏิบัติงาน สามารถตรวจสอบและรับการประเมินได้ การจัดการศึกษาตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการเป็นการมุ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานในการจัดการศึกษา โดยหวังผลว่าคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจะสูงขึ้น ประกอบกับแนวทางของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยมีนโยบายการจัดการศึกษาที่มุ่งใช้โรงเรียนเป็นฐาน และใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนหมายถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อประชาชน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และเปิด โอกาสให้ท้องถิ่นได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษากว่าคือ ผู้นำชุมชน รับผิดชอบดูแลเป้าหมายการจัดการศึกษา งบประมาณ และบุคลากรของ โรงเรียน โดยอาจจัดตั้งเป็นศูนย์การเรียนรู้ ศูนย์พัฒนาเด็ก และแหล่งการเรียนรู้อื่น นอกจากนั้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองก็มีความสำคัญ เพราะผู้ปกครองของนักเรียนเป็นผู้มีบทบาทต่อนักเรียน ในการเข้ามามีบทบาทต่อการจัดการศึกษา ร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้ความร่วมมือในการจัดกระบวนการเรียนรู้กับสถานศึกษา เช่น เป็นวิทยากร เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์ สนับสนุนทางการเงิน กำลังคน และวัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนตรวจสอบผลดำเนินการในการจัดการศึกษา โดยเข้าไปมีส่วนร่วมในการประเมินผลและติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษา และความร่วมมือของครู ผู้ที่มีบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชน

ในขณะที่กรมสุขภาพจิต (2544, หน้า 9) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพจิตและป้องกันสุขภาพจิตนักเรียนระดับมัธยมศึกษาซึ่งอยู่ในวัยรุ่นและถือเป็นวัยวิกฤติเนื่องจากเป็นวัยที่มีภาวะอารมณ์แปรปรวนสูง วุฒิภาวะทางอารมณ์ยังไม่สมบูรณ์ นอกจากนี้ยังมีความสับสนในการวางบทบาทของตนเองในสังคม ขาดทักษะและประสบการณ์ในการเผชิญปัญหาและการขาดความเข้าใจในตนเองของวัยรุ่น ประกอบกับการขาดแรงสนับสนุนที่เหมาะสมจากสังคม อาจจะทำให้วัยรุ่นเกิดปัญหาในด้านสุขภาพจิตได้ ดังนั้นโรงเรียนจึงเป็นองค์กรหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างเยาวชนให้เป็นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคม ประเทศชาติ จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนในโรงเรียน ซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการจัดการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและความเมตตาที่มีต่อศิษย์ และความภาคภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เจริญเติบโตองงามเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคมต่อไป ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2540ก, หน้า 1) กล่าวว่า ครูเป็นบุคคลสำคัญยิ่งที่จะช่วยดูแลแก้ไขให้ทันเวลา โดยเฉพาะครูที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดผู้เรียน และมีหน้าที่ในการดูแลช่วยเหลืออยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้โรงเรียนแต่ละแห่งจำเป็นต้องจัดให้มีฝ่ายที่มีหน้าที่หลักในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนทุกคนโดยมุ่งหวังให้นักเรียนเติบโตอย่างมีคุณภาพรอบด้าน ทั้งด้านสติปัญญาความสามารถ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขในสังคม ทั้งนี้ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างบุคลากรของโรงเรียนทุกฝ่าย ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนในการจัดการและพัฒนาศึกษาโดยเฉพาะในส่วนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้โรงเรียนสามารถพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้นั้น จึงต้องจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้น ซึ่งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะเกี่ยวเนื่องถึงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คืองานปกครองนักเรียน งานแนะแนวนักเรียนด้วยการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นจะทำให้นักเรียนได้รับการดูแลและได้รับการป้องกันจากสภาพสังคมที่ไม่สร้างสรรค์ได้ โรงเรียนจึงต้องจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นในโรงเรียนเพื่อให้เด็กได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และเป็นการสร้างความผูกพันในจิตสำนึกที่ดีและเพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงเป็นระบบและตรงตามสภาพ ปัญหา รวมถึงเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ครูกับผู้ปกครอง และเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักตนเองและเรียนรู้ในสังคมได้อย่างมีความสุข

โรงเรียนบ้านเปือยนาสูงเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษานานาชาติเล็ก จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นปฐมวัย ประถมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่อยู่ในตำบลตะดะดอบ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ได้วางแผนการดำเนินงานปกครองโดยให้ฝ่ายกิจการนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์ สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

นักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียนอยู่ในช่วงของวัยต้องการเรียนรู้และอยากรู้อยากเห็น ลอกเลียนแบบ มีความเสี่ยงต่อการประพฤติดนที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากในปัจจุบันมีสื่อทั้งอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ สื่อ

สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทต่อความคิดของเด็ก ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ก้าวร้าว ทะเลาะวิวาท เสพสิ่งมีเมา ใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหา การประพฤติดีกเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้กำลังเกิดมากขึ้น เป็นปัญหาที่บ่งบอกถึงการขาดความมีระเบียบวินัย ขาดคุณธรรมจริยธรรม ขาดภูมิคุ้มกันที่ดีจากครอบครัว และความรู้ความเข้าใจในการดำรงชีวิตที่ถูกต้อง ไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน โดยการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน นั้น จำเป็นต้องกระทำอย่างเป็นระบบ ภายใต้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง ชุมชน

ดังนั้นระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนพฤติกรรมที่ดีให้ดียิ่งขึ้น ปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่ดีให้น้อยลง และไม่เป็นปัญหากับตนเองและผู้อื่น ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงวิธีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเปือยนาสูงให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนนักศึกษาที่กำลังอยู่ในวัยเรียน เช่น ปัญหายาเสพติด การทะเลาะวิวาท

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2559

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านเปือยนาสูงที่มีต่อการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเปือยนาสูง ปีการศึกษา 2559 สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนบ้านเปือยนาสูงระดับชั้นประถมศึกษา กับระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง จำนวน 252 คน แยกเป็น ผู้ปกครองระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 172 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 85 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 252 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 155 คน โดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ และระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเปือยนาสูง ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน และแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในศึกษาวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) ซึ่งได้ค่าคะแนนรายข้อมากกว่า 0.4 ขึ้นไปและค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามเพศ โดยใช้ t test
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียนในปกครอง ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ความคิดของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยมีความคิดเห็นภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาของนักเรียนในปกครองต่างกันต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาของนักเรียนในปกครองต่างกัน ต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ พบว่าประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองได้เห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือในการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียน โดยมีเป้าหมาย กระบวนการและแนวปฏิบัติของโรงเรียน (กรมสามัญศึกษา, 2556)

ดังนั้นผู้ปกครองจะให้ความสำคัญในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เนื่องจากเด็กวัยรุ่นถือว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงที่ผู้ปกครองต้องดูแลเอาใจใส่อย่างเคร่งครัด โรงเรียนซึ่งเป็นสถานศึกษาต้องมีกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือ มีการร่วมมืออย่างใกล้ชิดของคณะกรรมการและทีมงาน มีการประสานงานระหว่างครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเพื่อดำเนินงานการส่งเสริม การป้องกัน การแก้ไขปัญหาและการพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนบ้านเปือยนาสูง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ มีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1.1 ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ในระดับมาก เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่มคือ

1) กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้ว อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ

2) กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง มีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนซึ่งโรงเรียนต้องให้การช่วยเหลือป้องกันหรือแก้ไขปัญหาตามแต่กรณี การคัดกรองนักเรียนนี้มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้น และมีความรวดเร็วในการแก้ปัญหา เพราะมีข้อมูลของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรองนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มแล้วความชัดเจนในเป้าหมาย เพื่อการแก้ไขปัญหาของนักเรียนจะมีน้อยลง มีผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือ ซึ่งในบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนนั้น ให้อยู่ในดุลพินิจของครูที่ปรึกษา และยึดถือเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลัก ดังนั้น โรงเรียนจึงควรมีการประชุมครูเพื่อพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน เพื่อให้มีมาตรฐานหรือแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกัน เป็นที่ยอมรับของครูใน โรงเรียน รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา

การคัดกรองนักเรียนโดยแบ่งเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของวัยรุ่นจะมาจาก 6 ปัจจัย คือ

- เกิดจากตัวเด็กเอง คือ สภาพทางร่างกายและปัญหาส่วนตัว
- เกิดจากความบีบคั้นทางใจ นับจากสภาพแวดล้อมใกล้ชิด คือ

ครอบครัวและภาวะสังคมรอบด้านที่เกี่ยวข้อง

- สภาพแวดล้อมที่เด็กได้รับ เช่น สภาพที่ตั้งของบ้าน โรงเรียนเด็กขาดตัวอย่างและการชักนำไปในทางเสื่อมเสียเป็นส่วนใหญ่

- กลุ่มเพื่อน การทำตามค่านิยมกลุ่มในทางที่ผิด เป็นสาเหตุสำคัญของการกระทำผิดของวัยรุ่นได้มาก

- สภาพเศรษฐกิจ ภาวะเศรษฐกิจในครอบครัวและชุมชนที่ทรุดโทรมเป็นเหตุใหญ่ที่สุดของคดีอาชญากรวัยรุ่น

- สื่อมวลชน หนังสือต่าง ๆ ที่มีจำหน่ายมากมายไม่ได้รับการควบคุมอย่างจริงจัง

สาเหตุการทำความผิดของเยาวชนเป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาว่าเรื่องราวและสาเหตุอย่างกว้างขวางครอบคลุมไปในทุก ๆ ด้าน ด้านที่เกี่ยวกันกับการดำรงชีวิตของเยาวชนแต่ละคนและพัฒนาการในทุกๆ ด้าน จึงจะสรุปและหาแนวทางแก้ไขและป้องกันให้เหมาะสม กับการกระทำผิด ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องร่วมมือกันทุกฝ่ายทุกองค์กรนับแต่ครอบครัวและสิ่งแวดล้อม ทั้งฝ่ายรัฐและเอกชน

ครูสัมภาษณ์สอบถามพฤติกรรมนักเรียนในการออกเยี่ยมบ้าน เพื่อเก็บรายละเอียดในการศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูจะสอบถามผู้ปกครองนักเรียน ว่านักเรียนอยู่ที่บ้านมีหน้าที่รับผิดชอบอะไร ช่วยงานผู้ปกครองด้านใดบ้าง ในการสัมภาษณ์ของครูเพื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์หาทางแก้ปัญหาให้กับนักเรียนเป็นรายบุคคล ในแบบคัดกรองนักเรียนครูจะมีแบบสรุปผลการคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการนำแบบคัดกรอง ไปให้ผู้ปกครองกรอกแบบประเมินนักเรียนแล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ และประเมินผล นอกจากนี้ นำแบบประเมินไปให้ครูที่ปรึกษาประเมินนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้ไปแปรผลสรุป ว่านักเรียนคนนี้อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือไม่

1.2 ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ด้านการส่งเสริม ในระดับปานกลาง ในการส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง / มีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่างๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

การส่งเสริมนักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ การจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) และการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) การส่งเสริมให้เด็กมีความสุขทางจิตที่ดีนั้น เป็นการกระทำที่ควบคู่ไปกับการป้องกันไม่ให้

เด็กสุขภาพจิตเสีย หรือสุขภาพจิตไม่ดี การส่งเสริม สุขภาพจิตของเด็กนั้น มีผู้เกี่ยวข้องอยู่ด้วย คือ บิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องกับเด็กในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- บิดามารดาควรส่งเสริมให้เด็กมีความสุขภาพดี เพราะผู้ที่จะมีความสุขภาพดีได้ต้องอาศัยการมีความสุขภาพกายดีเป็นเบื้องต้น ซึ่งตรงกับคำว่าสุขภาพจิตแจ่มใส ย่อมอยู่ใน ร่างกายที่สมบูรณ์ การไม่ปล่อยให้เด็กอดอยากขาดอาหาร เป็นต้น ทางโรงเรียนก็ควรช่วยจัดรายการอาหารกลางวันสำหรับเด็กที่ไม่มีอาหารรับประทานด้วย

- บิดา มารดา ครู อาจารย์ ควรฝึกให้เด็กมีอารมณ์เย็น อารมณ์ดี เป็นคนมองโลกในแง่ดี มีความแจ่มใสร่าเริงเบิกบาน เมื่อเด็กอารมณ์ฉุนเฉียว ควรอธิบายให้เข้าใจถึงความไม่ดีของความโกรธ เพราะเป็นการเกิดโทษแก่ตนเอง เช่น อาจทำให้หัวใจเต้นแรง ควบคุมสติไม่อยู่ เกิดความทุกข์แก่ตนฝ่ายเดียว

- ฝึกให้เด็กรู้จักตนเองอย่างแท้จริงในด้านต่าง ๆ เช่น รู้จักนิสัยของตนเอง รู้จักพิจารณาตนเองว่า ข้อดีข้อเสียที่จะต้องแก้ไขอย่างไร อาจเขียนข้อดี ข้อเสีย ข้อเสนอแนะที่จะแก้ไขให้มีนิสัยดีขึ้น และปฏิบัติในสิ่งที่ดีขึ้นต่อไป

จัดโครงการเพื่อเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่นการเข้าค่ายคุณธรรม โรงเรียนได้จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรมที่ดีมีความรับผิดชอบในหน้าที่ เป็นพลเมืองที่ดีของสังคม ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรจะสอดคล้องกับนโยบายของ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาที่มุ่งให้นักเรียนเป็นคนเก่ง ดี มีความสุข สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

มีการบันทึกกิจกรรมหน้าเสาธงและโฮมรูม ในการทำกิจกรรมหน้าเสาธงตอนเช้า ครูจะมีแบบบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง เพื่อเช็คชื่อนักเรียน เป็นการบังคับนักเรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมเพราะถือว่าการเข้าร่วมกิจกรรมหน้าเสาธงนักเรียน

ทุกคนต้องให้ความสำคัญ ในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นอกจากนี้แล้วครูที่ปรึกษาก็จะเข้าห้องเรียนเพื่อเช็คความพร้อมนักเรียนในคาบโฮมรูม และอบบรมคุณธรรมจริยธรรม ถ้านักเรียนคนใดมีปัญหาครูที่ปรึกษาก็จะสอบถามและหาทางแก้ไขร่วมกัน

มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลาย โรงเรียนมีการบูรณาการกิจกรรมแต่ละกลุ่มสาระที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามที่ตัวเองสนใจ และตามความถนัด เนื่องจากนักเรียนมีความชอบไม่เหมือนกันถ้าจัดกิจกรรมที่ตัวเองสนใจแล้วก็จะมีความตั้งใจมากขึ้น และสามารถทำได้ดี

1.3 ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ในระดับปานกลาง ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรให้ความเอาใจใส่ กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลใส่ใจ อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหาโดยไม่ปล่อยปละละเลย นักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน ใช้วิธีการให้การปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียน และการจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน ได้แก่ การใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมซ่อมเสริมและ

กิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแต่ละรายวิชา ในการจัดกิจกรรม จะเน้น 8 กลุ่มสาระหลัก ในกิจกรรมก็จะให้นักเรียนได้เข้าร่วม แต่จะเน้นนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ผลการเรียนต่ำ เรียนอ่อน ขาดเรียน หนีเรียน ในการจัดกิจกรรมก็จะให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงเหล่านี้ ได้ทำกิจกรรมเพื่อชดเชยเวลาที่หายไป หรือเวลาเรียนไม่ถึง 80 เปอร์เซ็นต์ มีมาตรการในการควบคุมนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กับนักเรียน เป็นการช่วยเหลือ ผ่อนคลายปัญหาให้ลดน้อยลงทั้งด้านความรู้สึก ความคิดและการปฏิบัติตนของนักเรียน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์ ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การปรึกษามีประสิทธิภาพในการช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีความรู้และทักษะพื้นฐานดังนี้ (กรมสามัญศึกษา , 2556)

1. จิตวิทยาวัยรุ่น
2. ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ทั้งร่างกายและจิตใจ
3. กระบวนการและทักษะการปรึกษาเบื้องต้น
4. แนวทางการแก้ไขปัญหาของนักเรียนในแต่ละลักษณะปัญหาเช่น ด้านการเรียน

สุขภาพ ครอบครัว สารเสพติด การพนัน หนีเรียน

มีมาตรการช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน ปัจจุบันมีเด็กไทยติดยาบ้าถึง 6 แสนคน และได้ศึกษาวิจัยเจาะลึกพฤติกรรมเด็กเที่ยว เด็กเสพยาและเด็กขายบริการที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก พบว่าเด็กเหล่านี้มีปัญหาความไม่มั่นคงทางด้านอารมณ์และจิตใจ จนกระทั่งได้รับการเรียกขานว่าเป็น “เด็กไทยพันธุ์ใหม่” นอกจากนี้ยังมีเด็กอาชีวะ ยกพวกตีกันและทำร้ายนักเรียนต่างสถาบัน เกิดขึ้นเป็นประจำซ้ำแล้วซ้ำเล่า ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นสะท้อนให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนไทยจำนวนไม่น้อยกำลังประสบภาวะปัญหาด้าน “อีคิว” ตกต่ำอย่างรุนแรงและไร้ภูมิคุ้มกันทางอารมณ์ ในการพัฒนาอีคิวนั้น โรงเรียนเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ให้เกิดขึ้นกับเด็ก เนื่องจากเด็กส่วนใหญ่จะใช้เวลาอยู่ในโรงเรียนอย่างน้อย 9 – 12 ปี เป็นช่วงอายุที่เหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะทางด้านอีคิว การพัฒนาอีคิวให้แก่เด็กนักเรียนสามารถบูรณาการได้ในแทบทุกรายวิชาและทุกระดับชั้น โดยครูอาจจะต้องเลือกและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน อาทิ สุขศึกษา สอนให้เด็กรู้จักตนเองทั้งด้านร่างกาย

จิตใจ อารมณ์และสังคม ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ฝึกการพูดและเขียนที่แสดงอารมณ์ความรู้สึก

วิทยาศาสตร์ ให้เด็กแบ่งกลุ่มทำงานร่วมกับเพื่อนเรียนรู้การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น

และการแบ่งปัน ประวัติศาสตร์เลือกตัวละครในประวัติศาสตร์ที่มีบุคลิกต่าง ๆ กันทั้งที่มีอีคิวดีและอีคิวต่ำ ให้นักเรียนวิเคราะห์

1.4 ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งต่อนักเรียนในระดับมาก ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนโดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการนั้นอาจมีบางกรณีที่มีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็ว

ขึ้น หากปล่อยให้มันเป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้น หรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข การส่งต่อแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1) การส่งต่อภายในครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาลครูประจำวิชาหรือฝ่ายปกครอง เป็นต้น

2) การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกสำหรับการส่งต่อภายใน หากส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองจะเป็นการแก้ไขปัญหายุ่งยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ปัญหาพฤติกรรมที่ซับซ้อนหรือรุนแรง เป็นต้น ครูที่รับต่อต้องมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ และประสานการทำงานกับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพแต่หากเกิดกรณียากต่อการช่วยเหลืออีกก็ต้องส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกต่อไป

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมเหล่านั้น เป็นต้น นอกจากการบูรณาการและยังสามารถจัดค่ายนอกสถานที่เพื่อฝึกทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ความมีน้ำใจ และการสร้างเสริม ระเบียบวินัย ดังที่ได้มีการหน่วยงานบางแห่งในขณะนี้จัดกิจกรรมค่ายเด็กอาสาและค่ายเด็กติดยาเสพติด เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหา และสร้างค่านิยมใหม่ในทางบวกให้แก่เด็ก ทางฝ่ายปกครองมีมาตรการในการป้องกันนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม โดยมีแบบบันทึกการคัดคะแนนนักเรียน ถ้านักเรียนทำความดีก็จะมีการบันทึกคะแนน เชิงบวกมีมาตรการช่วยเหลือนักเรียนที่ชัดเจน ในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ครูจะนำข้อมูลนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อหาทางช่วยเหลือ ถ้าพบนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งครูจะช่วยเหลือและสนับสนุนทันที ถ้าพบปัญหาที่ยากเกินจะแก้ไข โรงเรียนก็จะมีมาตรการส่งต่อ

2. ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ในการนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เข้ามาสู่โรงเรียนนั้น มีแผนงานที่ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ และนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ความสำเร็จในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของนักเรียน คณะครูทุกคนจากทุกฝ่าย และการสนับสนุนอย่างดียิ่งของผู้ปกครอง ผู้บริหารและคณะผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมา มีการปรึกษาหารือเพื่อกำหนดโครงสร้างบุคลากรของโรงเรียน แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน) และคณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ) (กรมสามัญศึกษา , 2556) นอกจากนี้ยังกำหนดบทบาท หน้าที่ของคณะกรรมการ มีการกำหนดยุทธศาสตร์ความสำเร็จทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่น ศรัทธา สังกัดได้จากความร่วมมือร่วมใจของผู้ปกครองที่สนับสนุนโรงเรียนในการร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ในระบบดูแลดูแลช่วยเหลือนักเรียน ฝ่ายปกครองจะประสานร่วมมือไปยังผู้ปกครองนักเรียน ในการดูแลเอาใจใส่ต่อบุตรหลานร่วมกัน

ดังนั้นความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเปือยนายสูง สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งชาย และหญิง ผู้ปกครองต่างมีความ

คิดเห็นต่อการดูแลเอาใจใส่บุตรหลานให้เป็นเด็กดีมีคุณธรรม และเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม

3. ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงมีบทบาทสำคัญในการติดตามแก้ไขพฤติกรรมนักเรียน เนื่องจากเด็กวัยรุ่นในปัจจุบันถือว่าเป็นกลุ่มเสี่ยง เพราะเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง อยากรับอารมณ์หุ่นหันปลิ้นปล้อน ดังนั้นการควบคุมพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน ในแต่ละโรงเรียนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญเร่งด่วน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครอง

ดังนั้นในการแก้ปัญหาในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านเปือย ได้มีมาตรการในการป้องกันปัญหาให้กับนักเรียน โดยการจัดองค์การให้เป็นระบบ มีกฎกติกาที่ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันแก้ไขนักเรียนให้เป็นเด็กและเยาวชนที่ดีของชาติ ทำให้ผู้ปกครองมีความสบายใจไม่ทุกข์ใจในเรื่องการเรียนของบุตรหลาน และมีความศรัทธาต่อโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการทำวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะ ในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารควรจัดอบรมบุคลากรทางการศึกษา ในเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ มาอบรมให้ความรู้ เพื่อจะมีวิธีการในการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ด้านการส่งเสริม ควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการรับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ไปส่งเสริม ทำกิจกรรมเพื่อลดปัญหา และให้เป็นเยาวชนที่ดี
3. ด้านป้องกันและแก้ไขปัญหา ในปัจจุบันจะมีนโยบายที่ชัดเจนในการป้องกันปัญหาหาสาเหตุแต่มาตรการในการดูแลเฝ้าระวังปัญหาวัยรุ่นยังไม่ได้ให้ความสำคัญที่ชัดเจน ดังนั้นทางโรงเรียนควรส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นลักษณะที่สร้างสรรค์เพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าว
4. ด้านการส่งต่อ ในปัจจุบันมีหน่วยงานต่างๆที่พร้อมให้การช่วยเหลือ สนับสนุนและพัฒนาเยาวชน โรงเรียนจึงควรมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเปรียบเทียบความคิดเห็นในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระหว่างครู ผู้ปกครองและนักเรียน
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานฝ่ายปกครองต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของครู นักเรียนและผู้ปกครองในการจัดทำระบบดูแล
นักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กันยา สุวรรณแสง. *การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ : บำรุงสาหนนท์, 2533
- การศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ. *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช
2542*. กรุงเทพฯ : พรึทหวานกราฟฟิค, 2542
- การศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงานคณะกรรมการ *คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคมเส้นทางสู่ครุมีอาชีพ*. กรุงเทพฯ :
ชวนพิมพ์, 2546
- การศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงานคณะกรรมการ *การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม* กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์, 2547
- ทศพร ประเสริฐสุข. *จิตวิทยาการสอนทักษะการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา*. 1 (1),
11-17, 2542
- ธวัชชัย จันทร์ผ่อง. *ความพึงพอใจของครูที่ปรึกษา นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อ
การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนบ้านนาจาน*. ผลงาน
ประกอบการขอเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ สืบค้นเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2552
- บุญชุม ศรีสะอาด. *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์, 2543
- เบญจพร ปัญญาขง. *ภาวะซึมเศร้าในเด็กพิการทางการมองเห็น: มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 2547
- ประดิษฐ์ สำราญพัฒน์. *การศึกษาการดำเนินการป้องกันและแก้ปัญหาหายเสพติดในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น*. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2539.
- [ผกา สัตยธรรม](#). *สุขภาพจิตเด็ก*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- [ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์](#). *การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2536
- ผ่องพรรณ สายทองและคณะ. *การดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขระบบการ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามโครงการสุขภาพจิตสู่สถานศึกษาของนักเรียนนำร่อง
สังกัด กรมสามัญศึกษาจังหวัดเชียงใหม่*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.พิษณุโลก:
มหาวิทยาลัย นเรศวร พิษณุโลก, 2545. อดสำเนา
- พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กระทรวง. *พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พุทธศักราช
2546*. กรุงเทพฯ บริษัท ชูวิเนียร์(ไทยแลนด์) จำกัด 2546
- พรหมมาศ นวลขาว. *ผลการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์เพื่อช่วยเหลือเพื่อน*

ในโรงเรียนทางพุนวิทยาการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1.
รายงานการวิจัยการบริหารวัตกรรมเพื่อการพัฒนา,มหาวิทยาลัยราชภัฏนคร
ศรีธรรมราช,2552

มาลัย บึงสว่าง. การศึกษากระบวนการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2540

โยธิน ศันสนยุท และคณะ. *จิตวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ,2533.

วิชาการ กรม. *คู่มือการบริหารจัดการแนะแนว*. เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ กระทรวงศึกษาธิการ: โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว, 2544

[สุชา จันทน์เอม](#). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2544

สุภาพจิต, กรม กระทรวงสาธารณสุข. *คู่มือครูที่ปรึกษาาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*.
กรุงเทพฯ:บริษัทยุเรเน่สอิมเมจกรุ๊ป จำกัด, 2544

สุภาพจิต, กรม กระทรวงสาธารณสุข. *คู่มือส่งเสริมสุขภาพจิตนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
สำหรับครู*. กรุงเทพฯ :บริษัทชูวีเนียร์(ไทยแลนด์) จำกัด, 2541

สามัญศึกษา, กรม . *คู่มือการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัด
กรมสามัญศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมศาสนา, 2546

สามัญศึกษา, กรม. *นโยบายกรมสามัญศึกษา ปีงบประมาณ 2545*. กรุงเทพฯ :บริษัท
ประชาชนจำกัด , 2544

สามัญศึกษา, กรม . *ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา*.
กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2543

สามัญศึกษา, กรม . *ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา*.
กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2543

สามัญศึกษา, กรม . *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540*. กรุงเทพฯ :
กระทรวงศึกษาธิการ, 2540

สุมาลี สังข์ศรี และประมาญ พิรัชพันธุ์. *แนวทางการฝึกอบรมวิชาชีพแก่เยาวชนสตรีที่กำลัง
จะเข้าสู่ตลาดแรงงาน*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, มปป.

[สมลักษณ์ พรหมมีเนตร](#). *ระบบการบริหารงานที่ปรึกษานักเรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*.

[มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2547](#)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.**แนว
ทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา.** โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.) กรุงเทพฯ ฯ : 2547

อุมคมพร สิงห์ชัย. **ความพึงพอใจของบุคลากรต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนบัวเขตวิทยา อ.บัวเขต จ.ชลบุรี.** รายงานการ
วิจัยการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง,2548